

Interview MARIEKE ORDELMANS *Fotografie* ESMEE FRANKEN

Natascha vond hulp via Buurtgezinnen

“Hoe moet het met de kinderen, dacht ik toen ik hoorde dat ik was opgegeven”

Natascha (47) is ongeneeslijk ziek en dat trekt een zware wissel op haar gezin. Steunmoeder Kristel (41) springt bij, zodat Natascha en haar man even op adem kunnen komen.

V.l.n.r: Dennis, Kristel, Frank, Natascha, Coen, Mick, Tygo, Jessy en Stefan.

Natascha

“Met Mick in zijn buurt denkt Tygo even niet aan mijn ziekte”

Natascha: “Er zit een bom in mij en ik weet niet wanneer die afgaat. Ik heb alvleesklierkanker en ben begin dit jaar door de artsen opgegeven. Hoe moet het verder met de kinderen, was het eerste wat door mijn hoofd schoot. Frank en ik hebben drie prachtige zoons, allemaal met een rugzakje. Stefan (15) is gediagnostiseerd met ADHD en PDD-NOS, Jessy (11) heeft een taalontwikkelingsstoornis en ook onze jongste Tygo (7) volgt speciaal onderwijs. Een gezin met drie jonge kinderen is druk, maar bij ons is het nog een tandje heftiger. De twee oudsten hebben gelukkig veel afleiding en activiteiten buiten de deur. Jessy gaat naar een zorgboerderij en Stefan naar een speciale BSO. Omdat Tygo daar nog niet voor in aanmerking komt, is zijn sociale leven beperkt. Op een regulier schoolplein spreek je na schooltijd makkelijk af met klasgenootjes, in het speciale onderwijs moet je zoiets weken van tevoren plannen, omdat veel kinderen met een busje worden gehaald en gebracht. Mijn zorg hierover kwam ter sprake tijdens een multidisciplinair overleg met de gemeente en zorginstanties. Ik gun Tygo ook een kameraadje, iemand met wie hij lekker kan spelen, bij wie

hij een paar uur een onbezorgd kind van zeven kan zijn zonder alle ellende van thuis. Straks val ik weg en kan ik hierin niets meer voor hem betekenen. Een van de hulpverleners vertelde toen over Buurtgezinnen, een organisatie die voor overbelaste gezinnen een steungezin in de buurt zoekt. Het bleek precies te zijn wat wij zochten.”

Steunmoeder Kristel: “Net als Natascha, hebben wij twee jongens met een rugzakje. Mick (8) is prematuur geboren, hij is in het verleden vaak ziek geweest en heeft ADHD. Coen (5) heeft net als de broer van Tygo een taalontwikkelingsstoornis. Wij hebben thuis lang geworsteld om alles op orde te krijgen. Naast professionele hulp kregen we ook vrijwillige hulp. Op woensdagmiddag kwam er iemand bij ons thuis om de kinderen op te vangen en ons te ontlasten. Al ging het om slechts een paar uur per week, voor ons was dat heel fijn. Onze jongens hebben inmiddels hun draai gevonden en de rust in ons gezin is wedergekeerd. Hierdoor kregen wij ruimte om op een laagdrempelige manier iets voor een ander gezin te betekenen. Afgelopen juni reageerde ik op een Facebookbericht van Buurtgezinnen, waarna coördinator Jolanda mij in contact bracht met Natascha. Ik hoorde van haar situatie en dat ze graag een speelmaatje wilde voor hun jongste zoon. Tygo lijkt op Mick, dus het kon twee kanten opgaan: enorm knallen of fantastisch klikken. Dat laatste was het geval.”

Springkonijn

Natascha: “De eerste keer dat Kristel en ik samenkwamen, herkenden we meteen elkaars zorgen om de kinderen. Als er iets mis is met je kind, vecht je als een tijger om hem de beste mogelijkheden te bieden. Kristel begreep als geen ander wat goed is voor Tygo. Toen de jongens met elkaar kennismaakten, hebben we vreselijk gelachen. Mick stond net als Tygo te springen voor de televisie. ‘Kijk, net zo’n springkonijn als onze zoon’, zeiden Frank en ik tegen elkaar. Eens in de twee weken gaat Tygo op zaterdagmiddag bij Mick spelen. De andere twee kinderen zijn dan ook buiten de deur, waardoor een middagje voor onszelf hebben. Een moment om op adem te komen. Voor Frank zal dit straks zo blijven, want met Kristel hebben we afgesproken dat het om langdurige steun gaat. Iets wat Frank hard nodig zal hebben als ik er niet meer ben.”

Kristel: “Natascha heeft vriendinnen die af en toe klaar staan met een kop soep, maar veel hulp uit de directe omgeving is incidenteel, terwijl je als overbelast gezin ook structurele ondersteuning nodig hebt. De kracht van Buurtgezinnen is dat het laagdrempelig en behapbaar is. We regelen alles zelf, er zijn geen verplichtingen. Als het een keer niet uitkomt, kunnen we dat onderling afstemmen. Alles gaat op basis van vertrouwen. Het ritme dat we nu

samen gevonden hebben is fijn. Ik ga liever voor duurzame hulp dan voor kort en intensief. Als het te veel wordt, loop je het risico dat het op een gegeven moment niet meer past in je eigen leven. Wij horen niet bij het directe netwerk van Natascha’s gezin. We staan iets verder van ze af, dat maakt het meer ontspannen. Natuurlijk raakt de ziekte van Natascha ons, maar de impact is minder groot. Haar familieleden en vrienden voelen zich verslagen en lopen op hun tandvlees. Als Tygo bij ons is, kan ik me volledig richten op een leuke middag samen spelen zonder de zwaarheid van thuis. We halen hem voor een paar uurtjes uit die situatie. Bij ons heeft hij de grootste lol met zijn nieuwe beste vriend. En voor ons is het leuk dat Mick zich op zaterdagmiddagen heerlijk vermaakt. Het is genieten om die twee samen te zien.”

Helemaal zichzelf

Natascha: “Laatst kwam Mick een middag bij ons spelen. Kristel zei toen: ‘Het is toch juist de bedoeling dat ik jou ontzorg?’ Maar zolang ik het nog aankan, vind ik het heerlijk om die twee met elkaar te horen kletsen. Ik merk dat Tygo op die momenten helemaal zichzelf is, dat doet me goed. Voor hem is het ook zwaar. Hij komt me vaak knuffelen, zegt dat ik de liefste mama van de wereld ben en dat hij hard moet huilen als ik doodga. Met Mick in de buurt denkt hij even niet aan mijn ziekte. Ik hoop dat Tygo nog heel lang bij Kristels familie welkom is en dat hij op den duur ook z’n ei bij haar kwijt kan. Dat het voor hem naast een speelplek ook een vertrouwensplek wordt waar hij dingen kan delen. Frank is namelijk een enorme binnenvetter.”

Kristel: “Het is voor beide gezinnen waardevol dat wij el-

KRISTEL “Met een paar uur per maand kunnen we veel voor een ander gezin betekenen”

kaar hebben leren kennen nu het nog redelijk goed gaat. Natascha en ik weten van elkaar wie we zijn, wat we belangrijk vinden, we hebben aan een half woord genoeg. Het contact met Frank is op dit moment puur praktisch. We maken afspraken op de app en zien elkaar natuurlijk bij het halen ➤

GEZINNEN VOOR GEZINNEN

Soms stapelen de problemen zich op in een gezin en lukt het niet om alle kinderen voldoende aandacht te geven. Buurtgezinnen koppelt overbelaste gezinnen aan gezinnen in de buurt die vrijwillig ondersteuning willen geven. Bijvoorbeeld door pubers een rustige huiswerkplek aan te bieden, de kinderen naar zwemles te begeleiden of speelafspraken te maken. Buurtgezinnen is nu actief in bijna 50 gemeenten.

buurtgezinnen.nl

V.l.n.r.: Stefan, Natascha,
Jessy, Tygo Frank.

en brengen, maar hij is geen prater. Voor Tygo is het ook prettig dat zijn moeder en ik elkaar kennen. Hij hoeft niet aan mij te vertellen dat zijn moeder ziek is, hij weet dat ik het weet en als hij er iets over kwijt wil, is de drempel laag. Mocht hij ooit behoefte hebben om er met mij over te praten, dan hoop ik dat hij zich daarvoor veilig genoeg voelt. Maar ik hoop vooral dat Mick en hij nog lang fijn samen kunnen spelen. Dat vind ik het mooiste aan Buurtgezinnen, het is luchtig en sluit aan bij de belevingswereld van kinderen. Samen spelen, even weg van thuis, meer is het niet. Tegelijkertijd is het alles wat je wilt voor je kind. Ook voor ons leven is het een toevoeging. Met een paar uurtjes per maand kunnen we veel voor een ander gezin betekenen. Zo simpel, zo dankbaar. En het kost niets.”

NATASCHA “Kristel begrijpt als geen ander wat goed is voor Tygo”

Bijzondere mensen

Natascha: “Ik weet dat ik doodga, maar tegelijkertijd wil ik het niet weten. Ik wil mijn kinderen groot zien worden, weten hoe ze terecht komen, dat is mijn grootste zorg. Ze zijn zo kwetsbaar, wat als iemand misbruik van ze zal maken? Frank zal zijn best doen, maar hij zal ook moeten blijven werken om de eindjes aan elkaar te knopen. Hij is zzp’er en heeft door mijn ziekte lange tijd niet kunnen werken. Ook nu werkt hij niet fulltime door alle zorgen en ziekenhuisbezoeken. Onze potjes raakten snel leeg. We hebben van de spaarrekeningen van de jongens moeten snoepen, er is een crowdfunding opgezet en we zijn door stichting Vincentius geholpen. Maar qua hulpverlening vanuit de overheid raak je als gezin zonder schulden al snel tussen wal en schip. Toen ik in maart uit het ziekenhuis kwam, was de verwachting dat ik Tygo’s verjaardag in mei niet zou halen. Maar ik ben er nog en ik heb ook de verjaardagen van Stefan en Jessy kunnen vieren, net als onze trouwdag. Ik geef niet zomaar op, ik pers alles eruit wat erin zit. En hoe verdrietig de reden voor onze aanmelding bij Buurtgezinnen ook is, het heeft ons veel moois gebracht. We hebben bijzondere mensen leren kennen die iets fantastisch voor ons doen. Als je ziek bent of kinderen met een beperking hebt, loop je tegen veel dingen aan die niet goed gaan of zwaar zijn. De dingen die dan wel goed lopen, voelen extra bijzonder. De steun van Kristel en haar gezin is er daar één van. Het is een lichtpunt in een zware tijd.” □

Dennis, Kristel,
Mick, Coen

STYLING & VISAGIE: RONALD HUISINGA. MIMV, C&A, H&M, LEVI'S, MANGO, MINERALUSSIMA, SISSY-BOY, VILA, ZARA

Kristel

“Het is genieten om onze zoons samen te zien”